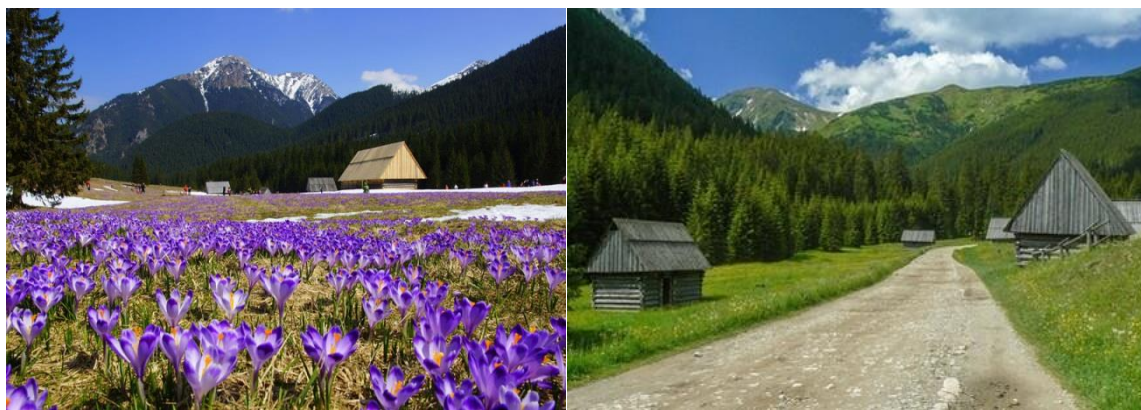

Dolina Chochołowska jest najdłuższą i największą doliną w polskich Tatrach, ma ok. 10 km długości. Jest idealnym miejscem na łagodne spacery z dziećmi lub osobami starszymi, a jednocześnie świetnym punktem wyjść w wyższe partie Tatr Zachodnich m.in. na Grzesia, Wołowiec, Rohacze, Trzydniowiański Wierch, Ornak i Starorobociański Wierch. Dolina Chochołowska jest dostępna i atrakcyjna o każdej porze roku. Wiosną przyciąga licznych fotografów krokusów, a zimą narciarzy biegowych i skyturowych. Szlak dnem Doliny Chochołowskiej rozpoczyna się na początku Siwej Polany. Znajdują się tu duży parking dla samochodów, bar gastronomiczny, kilka stoisk z pamiątkami i oscypkami, toalety oraz kasa biletowa. Poruszamy się szlakiem zielonym, aż do samego Schroniska PTTK. Na samym początku trasy musimy przemierzyć rozległą Siwa Polanę. Polana jest położona na wysokości 910–935 m n.p.m., jej długość wynosi niespełna 900 m, a szerokość (w najszerszym miejscu) około 350 m. Na polanie stoi kilka bacówek, w których można skosztować oscypków oraz prowadzony jest kulturowy wypas owiec. W dalszej części Polany, w kępie drzew po prawej stronie, stoi kapliczka ufundowana w 1809 roku przez Jana Łuszczka, odnowiona z okazji pobytu Jana Pawła II w Dolinie Chochołowskiej. Po chwili dochodzimy do końca Polany, gdzie do naszej drogi dołącza zielony szlak z wylotu Doliny Lejowej, a właściwie to nasza droga dołącza do niego, gdyż przez środek Siwej Polany nie biegnie żaden znakowany, pieszy szlak turystyczny. Idąc dalej zielonym szlakiem dochodzimy do znajdującego się na wysokości ok. 1030 m n.p.m. drugiego skalnego przewężenia – Wyżniej Bramy Chochołowskiej (inaczej zwanej Pod Zawiesistą), utworzonej pomiędzy skałami należącymi do masywów Bobrowca (1663 m n.p.m.) leżącego po stronie zachodniej oraz Kominiarskiego Wierchu (1829 m n.p.m.), leżącego po stronie wschodniej. Zaraz za Wyżnią Bramą Chochołowską, mijamy znajdującą się po prawej stronie leśniczówkę TPN, do której prowadzi drewniany mostek. Wcześniej w tym miejscu znajdowało się Schronisko Blaszyńskich. Następny, nieco dłuższy odcinek szlaku wiedzie przez las, cały czas wzdłuż Potoku Chochołowskiego. Obchodzimy północno-zachodnim zboczem wzniesienie Wielki Kopieniec (1257 m n.p.m.) i docieramy do leżącej u jego stóp Polany Trzydniówki. Na jej północnym końcu odchodzi w lewo czerwony szlak na Trzydniowiański Wierch. Przed nami jeszcze tylko ostatni, półkilometrowy odcinek przez las, po pokonaniu którego wychodzimy na rozległą Polanę Chochołowską.

Polana Chochołowska, o długości około 700 m i szerokości około 350 m, jest największą polaną w polskiej części Tatr. Leży na wysokości 1090 – 1150 m n.p.m. pomiędzy masywami Hrubasa (1944 m n.p.m.), Bobrowca (1663 m n.p.m.), Grzesia (1653 m n.p.m.) i Trzydniowiańskiego Wierchu (1758 m n.p.m.). Zaraz po wejściu na Polanę, po prawej stronie naszym oczom ukazują się grupa charakterystycznych, szpiczastych turni – Mnichów Chochołowskich, które „wyrastają” ze wschodniego ramienia Bobrowca (1663 m n.p.m.). Mniej więcej w połowie Polany Chochołowskiej odchodzi w lewo czerwony szlak na Trzydniowiański Wierch, a w prawo czarny (króciutki) do Kaplicy św. Jana Chrzyciela. Po lewej stronie mijamy końcowy postój dorożek, skręcamy lekko w prawo, przechodzimy obok budki meteorologicznej, następnie murem mostkiem nad potokiem i docieramy do położonego na wysokości 1146 m n.p.m. Schroniska PTTK na Polanie Chochołowskiej.

